

РЕШЕНИЕ

№ 22893

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 26.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4444** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на М. Г. М. срещу Решение № 95-00-161/25 от 27.03.2026 г. на директора на дирекция „Правни дейности“ към Министерство на правосъдието в частта, с която е налице произнасяне по отношение на т. 4 от заявление рег. № 95-00-161/20.11.2025 г.
В жалбата са изложени доводи за неправилно приложение на чл. 33 ЗДОИ, тъй като в самия акт е отразено извършването на проверки, изготвянето на доклади, констатиране на нарушения и предложения на действия. От изложеното жалбоподателят прави извод, че обективно съществува и е налице при органа търсената информация за наложени санкции.
Ответната страна – директорът на дирекция „Правни дейности“ към Министерство на правосъдието, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:
Подадено е заявление вх. № 95-00-161/20.11.2025 г. на М. Г. М., с което е поискано предоставяне на обществена информация, сред която е следната по точки от заявлението: по т. 3 – В случай, че са налице проверки по т. 2 (за дейността на Агенция по вписванията и на нейния изпълнителен директор) от заявлението – какъв е общият им брой за периода 18.11.2024 г. – 20.11.2025 г.? какъв е предметният им обхват? Кога са започнали и кога са приключили проверките? Изготвени ли са доклади от проверките – кога, от кого, какви констатации и предложения са направени с докладите; по т. 4 – Предприети ли са въз основа на докладите действия и издадени ли са

юридически актове от министъра на правосъдието или друг служител на Министерство на правосъдието? Ако да – кога и какви? Има ли санкционирани лица от Агенция по вписванията? Ако да – кои и по какъв начин?

В заявлението е поискана и друга информация (формулирани са по т. 1 и от т. 5 до т.8), но същата не е предмет на оспорения акт и на жалбата.

Налице е издадено решение № 95-00-161/28.11.2025 г. от директора на дирекция „Правни дейности“ към Министерство на правосъдието по повод подаденото заявление.

Жалбоподателят е оспорил горепосоченото решение от 28.11.2025 г., в резултат на което е постановено решение № 9162/08.03.2026 г. по адм. д. № 13440/2025 г. на АССГ, с което отменено решение № 95-00-161/28.11.2025 г. от директора на дирекция „Правни дейности“ към Министерство на правосъдието в частта, с която е отказан достъп до информация по т. 3 от заявлението. Също така е отменен мълчалив отказ на директора на дирекция „Правни дейности“ към Министерство на правосъдието да предостави достъп до обществена информация по т. 4 от заявлението. Преписката е върната на органа и са дадени указания за произнасяне по т. 3 и т. 4 от заявлението.

По преписката е налична Заповед № ЛС-04-102/24.02.2026 г. на министъра на правосъдието, с която на директора на дирекция „Правни дейности“ към Министерство на правосъдието са предоставени по реда на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ правомощията да издава решения за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Последвало е постановяване на оспореното Решение № 95-00-161/25 от 27.03.2026 г. на директора на дирекция „Правни дейности“ към Министерство на правосъдието, с което е предоставена информация по т. 3 от заявлението, а по отношение на т. 4 от заявлението е посочено, че Министерство на правосъдието не е лице търсената информация.

Органът е направил извод, че търсената информация е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Посочил е за извършени проверки от Инспектората към Министерство на правосъдието по повод подадени сигнали, за което са изготвени съответни доклади (в някои от тях са констатирани нарушения, а в други – липсата на такива) и са дадени съответни предложения.

В мотивите на оспореното решение се посочва нормата на чл. 33 ЗДОИ по повод уведомяването на жалбоподателя, че търсената информация не се намира в Министерство на правосъдието.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ.

Жалбата е подадена от лице, което е адресат на решението, което е неблагоприятен за жалбоподателя, доколкото не се удовлетворява негово заявление за достъп до обществена информация.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорваният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ. Представи се заповед за делегиране на правомощия по реда на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ.

Решението съдържа мотиви, от които може да се изведе волята на органа за постановяване на отказа.

Страните не спорят, че със заявлението се иска предоставяне на обществена информация. Спорът е концентриран за приложението на чл. 33 ЗДОИ и по – конкретно дали Министерство на правосъдието разполага с търсената информация, отнасящ се за това дали министърът на правосъдието или друг служител на Министерство на правосъдието е издавал актове по повод докладите от проверките.

Според чл. 33 ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за

нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя.

В понятието „разполага“ по чл. 33 ЗДОИ се включват два елемента, обуславящи наличието, респ. липсата на предпоставки за приложение на цитираната норма. На първо място, исканата информация да е налична към определен момент. На второ място, същата да се съхранява, т.е. да се пази до определен момент, да е на разположение на органа. Именно тези предпоставки ще обусловят задължението сезираният орган да предостави исканата информация, или съобразно чл. 32 ЗДОИ да препрати заявлението към друг орган, разполагащ с информацията, като уведоми за това заявителя.

В конкретния случай органът е предоставил исканата информация по т. 3 от заявлението, за което е посочил извършването на конкретни проверки за дейността на за дейността на Агенция по вписванията и на нейния изпълнителен директор, които са извършени от Инспектората към Министерство на правосъдието. Изрично са посочени резултатите от проверките, за които са съставени доклади за наличието, респ. липсата на констатирани нарушения и са направени съответните предложения.

В чл. 46, ал. 1 от Закона за администрацията е регламентирано, че в министерството се създава инспекторат на пряко подчинение на министъра за осъществяване на административен контрол.

В чл. 15, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерство на правосъдието (наричан за краткост Правилника) е регламентирано, че Инспекторатът е на пряко подчинение на министъра и осигурява изпълнението на контролните му функции при провеждането на държавната политика, като осъществява административен контрол в Министерството, включително върху дейността на второстепенните разпоредители с бюджет към министъра.

Съгласно чл. 15, ал. 7 от Правилника за всяка конкретна проверка Инспекторатът изготвя доклад до министъра за резултатите, анализира причините и обстоятелствата, свързани с констатираните нарушения, и предлага мерки за отстраняването им.

Горното налага извод, че министърът на правосъдието е запознат с резултатите от проверките за дейността на Агенция по вписванията, извършени от Инспектората, поради което е и предоставена исканата информация по т. 3 от заявлението, а именно за извършените проверки и резултатите от тях.

В оспорената част на решението се посочва, че органът не разполага с информация дали са издавани актове от министъра на правосъдието или друг служител на Министерство на правосъдието по повод изготвените доклади от Инспектората. Съдът намира, че така посоченото не съответства на действителното положение. Търси се информация за издадени актове от министъра на правосъдието или друг служител на Министерство на правосъдието, т. е. за актове на органи, принадлежащи в структурата на обсъжданото министерство. По тези съображения няма как да липсва информация в Министерство на правосъдието относно това дали са издавани или не такива актове. Касае до извършване на обикновена справка за наличието или липсата на издадени актове по повод вече изготвени доклади на Инспектората. Това води до извод, че учреждението разполага с информация дали са издадени или не съответните актове от органи, принадлежащи към неговата структура.

Горното налага да се отмени решението в оспорената част. Преписката следва да се върне на органа, който да извърши съответната проверка и да посочи дали са издавани или не актове по повод изготвените доклади. Налице разлика между липсата на такава информация и неиздаването на съответни актове по повод докладите на Инспектората. При втората хипотеза това трябва да се посочи, а не да се посочва основание по чл. 33 ЗДОИ. Ако се приеме, че съответните актовете са издадени от служители в Агенция по вписванията, то следва да се съобрази разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция по вписванията, според която Агенцията е

администрация към министъра на правосъдието, т. е. администрацията на министъра на правосъдието би следвало да е запознат със съответните издадени актове.

По изложените мотиви, съдът намира жалбата за основателна, за което на основание чл. 172, ал. 2, предл. „второ“ АПК следва да се отмени оспореното решение в оспорената част и преписката да се изпрати на органа за произнасяне по т. 4 от заявлението за достъп до обществена информация.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право на разноски, които са в размер на 5,11 евро за заплащане на държавна такса.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 95-00-161/25 от 27.03.2026 г. на директора на дирекция „Правни дейности“ към Министерство на правосъдието в ЧАСТТА, с която е налице произнасяне по отношение на т. 4 от заявление рег. № 95-00-161/20.11.2025 г., като е посочено, че не е налична търсената информация.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за произнасяне по т. 4 от заявлението М. Г. М., като предостави исканата обществена информация.

ОСЪЖДА Министерство на правосъдието да заплати на М. Г. М. сумата в размер на 5,11 евро – разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 40, ал. 3 ЗДОИ.

Съдия: